22/12/2021

Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος: Να διαφυλάξουμε τη μεταξύ μας ενότητα

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Να αγωνισθούμε για τη διαφύλαξη της μεταξύ μας ενότητας, παραμένοντας μακριά από κάθε είδους ακρότητες και φανατισμούς καλεί μέσα από το Χριστουγεννιάτικο μήνυμα του ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος.

Ο Μακαριώτατος, μεταξύ άλλων, αναφέρεται στις δύσκολες ημέρες που διανύουμε, στην ανασφάλεια, τον πόνο, τη θλίψη, τον φόβο και τον θάνατο. *“Ας μην παύσουμε να παραμένουμε ο ένας δίπλα στον άλλον με αγάπη, ελπίδα, κατανόηση και υπομονή, στηρίζοντας, προσέχοντας και διαφυλάσσοντας «εαυτούς και αλλήλους», κυρίως όμως, εναποθέτοντας την ελπίδα μας στον Γεννηθέντα Κύριο”,*

υπογραμμίζει.

Ο Προκαθήμενος την εν Ελλάδι Εκκλησίας καλεί, επίσης, να παραμένουμε ενωμένοι με τον Προαιώνιο Θεό, τον Παλαιό των Ημερών, ο οποίος νηπιάζει για μας, παραμένει μαζί μας και μας προσφέρεται μέσα από τη συμμετοχή μας στο Πανάγιο Σώμα Του, την Αγία Εκκλησία. “Μόνο έτσι θα εορτάσουμε αληθινά Χριστούγεννα, προσεγγίζοντας το «καινό» και μέγα μυστήριο και ανακαινίζοντας την ζωή μας”, καταλήγει.

Αναλυτικά το μήνυμα του Μακαριωτάτου:

Αδελφοί μου και παιδιά μου αγαπητά,

«Δι ἡμᾶς γαρ εγεννήθη παιδίον νέον, ο προ αιώνων Θεός»

Πανηγυρίζει σήμερα ολόκληρη η κτίση τη Γεννηση του Χριστού μας κι εμείς όλοι καλούμαστε να συλλάβουμε μία νέα πραγματικότητα σε σχέση με την κατανόηση του ανθρώπου και της ιστορίας του : «Χριστός ενηνθρώπησεν, ίνα ημείς θεοποιηθώμεν», διακηρύσσει ο Μέγας Αθανάσιος. Ο Θεός γίνεται άνθρωπος, ώστε να καταστήσει εμάς όλους κατά χάριν θεούς. Γεννιέται ανάμεσά μας, όπως κάθε άνθρωπος, με τη μορφη του νεογέννητου βρέφους.

Ο Άγιος Ρωμανός ο Μελωδός περιγράφει τούτο το γεγονός στο εφύμνιο του Κοντακίου των Χριστουγέννων : ***«Παιδίον νέον, ο προ αιώνων Θεός». Οι λέξεις αυτές, «παιδίον νέον» και «Θεός»,*** είναι οι πλέον αποκαλυπτικές για το μυστήριο των **Χριστουγέννων**. Το παιδί που γεννιέται στον κόσμο μας δεν είναι άλλο από τον «προ αιώνων Θεόν», δηλαδή τον Δημιουργό του σύμπαντος κόσμου. Η ποιητική ευαισθησία του υμνωδού δεν αρκείται στο να πει απλώς ότι ο Θεός γεννήθηκε ως άνθρωπος. Προτάσσει τη ισχυρότατη εικόνα του παιδιού εκείνου, του νηπίου (που δεν εκφέρει έπος), που δεν μπορεί να μιλήσει. Ο Θεός εισέρχεται στη ζωή του ανθρώπου δίχως να στηρίζεται στη δύναμη του κύρους και της εξουσίας διότι η ενανθρώπηση του Θεού είναι προϊόν της θείας αγάπης.

Δυστυχώς, όμως, ο άνθρωπος, ακόμη και όταν ευρίσκεται σε οριακές καταστάσεις στις οποίες συχνά ο ίδιος έχει οδηγήσει τον εαυτό του, όπως είναι αυτές των σύγχρονων καιρών, επιζητά διαρκώς να έχει εξωτερική δύναμη και ισχύ. Θέλει να στηρίζεται στο κύρος της όποιας θέσης του και επιδιώκει την κάθε μορφής εξουσία, χρησιμοποιώντας την ανάγκη και τον φόβο με μοναδικό σκοπό να κυριαρχήσει στον συνάνθρωπό του. Η τραγωδία του, όμως, είναι αυτή ακριβώς : να ζει στην αυταπάτη ότι η υποταγή του στη δύναμη του φόβου και της ανάγκης, και η ταυτόχρονη χρησιμοποίησή τους εναντίον των άλλων ανθρώπων, μπορεί να

τον κάνει παντοδύναμο. Και δεν διστάζει να εκποιεί ο,τιδήποτε, ακόμη και ιερό, γι αὐτήν την αυτ-απάτη, ακόμη κι αυτήν την ίδια τη ζωή του και τη ζωή των συνανθρώπων του.

Το **«παιδίον Θεός»**, όμως, έρχεται για να μας απελευθερώσει από κάθε απάτη και αυταπάτη. Ο Ίδιος δεν αγωνίζεται να υπερασπισθεί το κύρος και την εξουσία Του : «ουχ αρπαγμόν ηγήσατο το είναι ίσα Θεώ», αλλά προσφέρεται και προσφέρει : «εαυτόν εκένωσεν μορφήν δούλου λαβών». Δεν υπολογίζει κόστος και γι αὐτό δεν παραμένει κλεισμένος και απομονωμένος στην αποκλειστικότητα του μεγαλείου της Θεότητός Του, αλλά συγκαταβαίνει. *«Συγκαταβαίνων ο Σωτήρ, τω γένει των ανθρώπων», προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση, την ανακαινίζει με τη θεότητά Του, την αναπλάθει και της χαρίζει «το περισσόν της ζωής»*. Η θεία ταπείνωση λειτούργησε ως ισχυρό αντίδοτο κατά της ανθρώπινης έπαρσης, η οποία είναι η ρίζα της αμαρτίας. Συγκλονιστικός είναι ο λόγος του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, όταν περιγράφει αυτήν τη συγκατάβαση ως άδειασμα – κένωση του Θεού στο πρόσωπο του Χριστού : «Εκείνος ο οποίος είναι γεμάτος αδειάζει· διότι αδειάζει από την δόξα του για λίγο καιρό, ώστε να γευθώ εγώ την πληρότητά του». Χωρίς αυτήν την κένωση του Θεού, την ασύλληπτη για τον πεπερασμένο ανθρώπινο νου, δεν θα μπορούσε να συντελεσθεί η πλήρωση – θέωση του ανθρώπου.

Αδελφοί μου και παιδιά μου,

Η θεία κένωση από το ταπεινό σπήλαιο της **Βηθλεέμ** πρέπει ν’ αποτελεί το ασφαλές μας πρότυπο στη σχέση μας με τους άλλους. Χρειάζεται διαρκής αγώνας για προσφορά αγάπης, θυσίας, αποδοχής του άλλου και των αναγκών του, εκ – σταση από τον εαυτό μας για χάρη των άλλων.

Ιδιαίτερα στις δύσκολες ημέρες που διανύουμε, στην ανασφάλεια, τον πόνο, τη θλίψη, τον φόβο και τον θάνατο, ας μην παύσουμε να παραμένουμε ο ένας δίπλα στον άλλον με αγάπη, ελπίδα, κατανόηση και υπομονή, στηρίζοντας, προσέχοντας και διαφυλάσσοντας «εαυτούς και αλλήλους», κυρίως όμως, εναποθέτοντας την ελπίδα μας στον Γεννηθέντα Κύριο.

Ας αγωνισθούμε για τη διαφύλαξη της μεταξύ μας ενότητος, παραμένοντας μακριά από κάθε είδους ακρότητες και φανατισμούς και, πρωτίστως, ας παραμένουμε ενωμένοι με τον **Προαιώνιο Θεό**, τον Παλαιό των Ημερών, ο οποίος νηπιάζει για μας, παραμένει μαζί μας και μας προσφέρεται μέσα από τη συμμετοχή μας στο **Πανάγιο Σώμα Του, την Αγία Εκκλησία**.

Μόνο έτσι θα εορτάσουμε αληθινά Χριστούγεννα, προσεγγίζοντας το «καινό» και

μέγα μυστήριο και ανακαινίζοντας την ζωή μας.

Σας εύχομαι χρόνια πολλά, αγιασμένα και πανευφρόσυνα, γεμάτα από τη Χάρη του Σαρκωθέντος Χριστού μας.

Με πολλή πατρική αγάπη

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ